

get var tilbøieligt til at gaae ind paa. Deri var der ikke foreslaaet ubetinget Skovfrihed, men kun Frihed under visse byrdefulde Betingelser, som navnlig sigtede til at realisere den Tænke, som det ærede Medlem har fremhævet, nemlig at flytte Skovene — naturligviis ikke de store Bøgetræer — hen til andre Steder, hvor Jordbundens Bessaffenhed maatte være mere egnet til Skovplantning. Men noget Saadant foreligger ikke her, naar man vil sælge Petersgaard's Skovdistrict uden Fredskovforpligtelse. Det kan imidlertid, som sagt, have sin Fordeel at faae at vide, hvilken Værdi man sætter paa Friheden for denne Forpligtelse, ligesom det ogsaa kan have sin Fordeel gjennem en Votering over det her omhandlede Forslag at faae Thingets Mening at vide med Hensyn til Spørgsmaalet om Skovtvangen, og jeg skal derfor, skjøndt jeg troer — jeg skal ikke i den Henseende udtale mig meget bestemt, thi det vilde være uforeneligt med min Stilling —, at Forslagets Vedtagelse vil foranledige, at de paa-gældende Skove ikke blive solgte, dog ikke modsætte mig Forslaget, saafremt det høie Thing maatte finde det rigtigt at vedtage det. Ligesaalidt skal jeg udtale mig mod det af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Alders) stillede Underendringsforslag. Jeg har allerede sagt, at jeg ikke let sælger noget stort Actis, uden at Auction er forsøgt, og skjøndt jeg vel kan indsee, at der muligens vil komme til at foreligge Tilfælde, hvor det kan være mig generende, at der først skal afholdes Auction, skal jeg dog, i Erkjendelse af Principets Rigtighed, ikke modsætte mig Vedtagelsen af det ærede Medlems Forslag (Klein: Hør!). Det ærede Medlem, som raabte Hør, kom derved, saavidt jeg kan forstaae det, tilbage til Buderupholms Skovdistrict, og jeg skal da benytte Leiligheden til at sige, at det forekommer mig, at de Betragtninger, der ligge til Grund for hans hele Raisonnement, dog egentlig have mindre at gjøre med Salg af en Skoveiendom. Jeg har ikke udtalt mig om de Grunde, som kunde foranledige mig til helst at ville træffe Salg uden Auction, navnlig for det her omhandlede Skovdistricts Vedkommende, idet dette nemlig vilde være at vanskeliggjøre den Stilling, som jeg i det Hele taget maa ønske at indtage

til den hele Sag, Hvad det Hensyn angaaer, som det ærede Medlem særligt fremhævede, nemlig Hensynet til Jernbanen, da er dette allerede taget i behørig Betragtning fra Finansministeriets Side, og det vil ganske vist i ganske overordentlig høi Grad blive taget i Betragtning, naar der bliver Tale om Salget af Buderupholms Skovdistrict. Jeg skal tilføie, at det er saameget mere nødvendigt og besøiet at tage dette Hensyn i Betragtning, som der, efter den foreløbig lagte Plan for Jernbanens Retning, vil komme til at ligge en Station ved hver Ende af Skovdistrictet, der altsaa vil faae en Værdi, som det under andre Omstændigheder ikke vilde have. Dette District har, som det ærede Medlem ganske rigtigt bemærkede, hidtil været det allerfletteste Affætningssted, vi have havt; men det vil efter al Sandsynlighed blive ubetinget det bedste blandt de Skove, som ligge samlede paa dette Sted i en overordentlig stor Klump, under Navn af Rold Skov. Naar jeg har foreslaaet at sælge dette Skovdistrict, er det netop, fordi der for Tiden foreligger ikke eet, men flere Tilbud om at købe, og fordi det er en Skov, som maaskee i Statens Værge vanskeligt vil komme til at svare Regning i Forhold til den Værdi, der kan faaes ud af den, og som tilbeels er begrundet i de vedkommende Lysthavadendes særlige Interesse af at faae denne Skov. Derfor har jeg ikke troet at burde undlade at optage den paa Lovforslaget for at forsøge, om dens Salg ikke vilde være en fordeelagtig Transaction for Statskassen. — Hvad angaaer det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), da maa jeg derimod aldeles bestemt modsætte mig det. Jeg troer, at det er med fuldkommen god Føie, at Administrationen ikke hidtil har villet erkjende, at disse Eiendomme, som her nærmest er tænkt paa, hørte med ind under Loven af 8de April 1851; skjøndt det ikke staaer udtrykkelig i selve Loven, ligger dette ligesom deri, at det ikke er Bøndergods, og deri, at det aldeles utvetydig fremgaaer af Forhandlingerne i sin Tid her i Thinget, at Loven ikke omfatter disse Eiendomme. Jeg skal med Hensyn til det Andragende, som vel nærmest har givet det ærede Medlem Anledning til sit For-